

най-важнитѣ сражения, отъ които зависяше спасението на Републиката: Хондшуте, Ватини, Ландау и Фльорюсъ.

Ето и кжсия изводъ на всичко извършено споредъ отчета на Карно:

Двадесетъ и седемъ побѣди отъ които осемъ въ генерални сражения.

Сто и двадесетъ сражения отъ по-малка важность.

Осемдесетъ хиляди неприятелски войници убити.

Осемдесетъ и една хиляди зети въ плѣнъ.

Зето сто и шесть крѣпости и по-важни градове отъ които шесть слѣдъ обсаждане.

Зето двѣстѣ и тридесетъ фортове и редути; три хиляди и осемстотинъ топове; седемдесетъ хиляди пушки, около два милиона фунта барутъ и деветдесетъ знамена.

Конвента постанови, щото тоя отчетъ да се окачи въ залата на засѣданието му, да се напечата и да се раздаде на войницитѣ и гражданетѣ.

ГЛАВА V.

Мѣждуособнитѣ войни.

Ако е вѣрно, както се ние помжчихме да докажемъ, че мѣжду политическитѣ учения на Якобинцитѣ и Жирондинцитѣ нѣмаше никаква сжщественна разлика, то какъ да се обясни ожесточената борба на тия двѣ партии? Какъ да се обясни най-вече обвинението въ федерализмъ, отъ което загинаха Жирондинцитѣ? Проповѣдваха ли тѣ мнѣния вредни за народното единство? Съвсемъ не. Никой не е помислилъ да осжжда унищожението на старитѣ провинции, извършено отъ Учредителното Събрание съ цѣль на политическо обединение. Отъ друга страна, никой не е помислилъ да проповѣдва децентрализация; и ако можаше нѣкой да се обвини въ